

och krigsrustning. Och som de i forna dagar varit blanda
som somman emedan det närliggande hafvet gaf dem
tillfälle att umgås med Skepp, och göra försörjning; så blanda de
sig nu icke allenast i Charakad af älskliga färjor, utan
i sammet och fiden; ty de hafva ett öfverflöd på rikedomar
för det fiskeris skull, som ärligen itkas i Skåne, hvarthän
alla omkring liggande Nationers Handlande komma, och föra
dit Guld, Silver och allehandas kostbara saker, hvarför de
köpa Sitt, som de se hafva för intet af Guds godhet allena;
och för en ringa handel skull följa de till sina bästa varor,
och under tiden följa lifvet igenom Skeppsbrott. Derför kan
man lätteligen finna, att sedan de utländiskas moder i blån
der blifvit antagna, hafver och deras öfverflöd i mat och
drick tagit till, så att dessa frammande köpmän, derige,
näm föt utvagar, att på flere stätt draga musten och
marginen af ett land, som medelst den af Gud förlän,
te välsignelsen i hafvet, hade kunnat samlat de stör
sta kapitaler. Förut är nämnt, att dessa gaster hade
stora friheter i Skåne och Wadsternboda, och erlade en
ringa tull och tribut för den profit de drago utur land.
Det ## ## Detta började Konung Waldemar III. besinna,
hvarför han och tillvade alla Handlands vid tillfästet
i Skåne, att de skulle ge mer än hittills varit vanligt.

De Skånska fränder varit ifrån Hedanhövs välsignade
med sitt, kan tydeligen inhämtas af Skittinga sagan och
nuan Skut Ydes Historia; och följedes länge för den här ut
fatta lifer. Men med den början som gages ifrån året 1170 och
1200 förstås, det just då begynte Sitten, att på ett överligt
fati gå i hand; och till den myckenhet, att hon, med mera
lätthet och med större fördel är för, kunde fangas.
Det är märkeligt att Lübeckarna bestode sina Bogdar i dusin
frumpor och kanna vin att umlagas och behödra de för
namota Landets Herrar med. →